

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 2011 r.

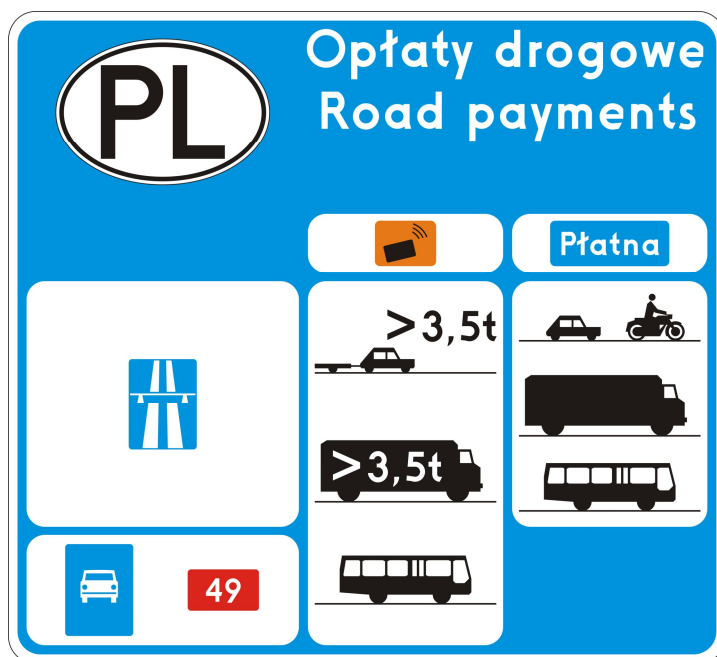
zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181 z późn. zm.³⁾) w załączniku nr 1 do rozporządzenia wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 5 „Znaki informacyjne” po pkt 5.2.45. dodaje się pkt 5.2.45a. w brzmieniu:

„5.2.45a. Oplaty drogowe

Rys. 5.2.45a. Znak D-39a

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410, Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462, Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753 i Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 413, Nr 126, poz. 813 i Nr 235, poz. 1596 oraz z 2010 r. Nr 65, poz. 411.
www.inforlex.pl

Znak D-39a „opłaty drogowe” (rys. 5.2.45a.1) stosuje się na drogach w pobliżu granicy państwa, albo na przejściu granicznym lub parkingu położonym w pobliżu tego przejścia granicznego w celu poinformowania osób wjeżdżających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o opłatach wnoszonych za przejazd po drogach publicznych. Dopuszcza się umieszczenie na tarczy tego znaku w trzecim wierszu tekstu pod napisami w języku polskim i języku angielskim, napisu w języku państwa, do którego droga prowadzi przez przejście graniczne.”;

2) w części 6 „Znaki kierunku i miejscowości” pkt 6.3.7. otrzymuje brzmienie:

„6.3.7. Znaki z numerem drogi

6.3.7.1. Zasady ogólne

Znaki z numerem drogi stosuje się samodzielnie lub umieszcza się na znakach kierunku w celu wskazania dróg krajowych lub wojewódzkich. Numerów dróg pozostałych kategorii nie umieszcza się na znakach drogowych.

6.3.7.2. Znak z numerem drogi krajowej

Znak E-15a „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 11,5 t” o tle barwy czerwonej z białą ramką tarczy znaku i napisie barwy białej (rys. 6.3.7.1), znak E-15f „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 10 t” o tle barwy czerwonej z białą-czarną ramką tarczy znaku i napisie barwy białej (rys. 6.3.7.1a), znak E-15g „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 8 t” o tle barwy czerwonej z czarną ramką tarczy znaku i napisie barwy białej stosuje się w celu wskazania przebiegu drogi krajowej oznaczonej numerem wskazanym na znaku lub wjazdu na tę drogę.

Na drogach oznaczonych tymi znakami dopuszcza się ruch pojazdów o nacisku osi pojedynczej nieprzekraczającym 115 kN (znak E-15a), 100 kN (znak E-15f) albo 80 kN (znak E-15g) i odpowiednio większym nacisku osi wielokrotnej, zgodnie z przepisami określającymi sieć dróg krajowych, po których mogą poruszać się pojazdy o określonych parametrach, chyba że znak B-19 określa inny dopuszczalny nacisk osi pojazdu.

Rys. 6.3.7.1. Znak E-15a

a) z numerem jednocyfrowym

b) z numerem dwucyfrowym

Rys. 6.3.7.1a. Znak E-15f

Rys. 6.3.7.1b. Znak E-15g

6.3.7.3. Znak z numerem drogi wojewódzkiej

Znak E-15b (rys. 6.3.7.2) stosuje się w celu wskazania przebiegu drogi wojewódzkiej lub wjazdu na tę drogę. Na drogach oznaczonych tym znakiem dopuszcza się ruch pojazdów o nacisku osi pojedynczej nieprzekraczającym 80 kN.

Rys. 6.3.7.2. Znak E-15b

Rys. 6.3.7.3. Znak E-15e

Znak E-15e „numer drogi wojewódzkiej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 10 t” (rys. 6.3.7.3) stosuje się w celu wskazania przebiegu drogi lub wjazdu na drogę wojewódzką, na której dopuszcza się ruch pojazdów o nacisku osi pojedynczej nieprzekraczającym 100 kN.

6.3.7.4. Znak z numerem autostrady

Rys. 6.3.7.4. Znak E-15c

Znak E-15c „numer autostrady” (rys. 6.3.7.4) stosuje się w celu wskazania przebiegu autostrady lub wjazdu na nią. Na znakach kierunku wskazujących kierunek do autostrady po lewej stronie umieszcza się znak D-9 (rys. 6.3.7.5).

Jeżeli istnieje konieczność wskazania dojazdu do autostrady na drogach od niej oddalonych, dopuszcza się stosowanie drogowskazu w kształcie strzały ze znakiem D-9, numerem autostrady i odległością do jej najbliższego węzła (rys. 6.3.7.6).

Rys. 6.3.7.5. Znak E-15c z miniaturą znaku D-9

Rys. 6.3.7.6. Drogowskaz w kształcie strzały do autostrady

6.3.7.5. Znak z numerem drogi ekspresowej

Znak E-15d „numer drogi ekspresowej” (rys. 6.3.7.7) stosuje się w celu wskazania przebiegu drogi ekspresowej lub wjazdu na nią. Na znakach kierunku wskazujących kierunek do drogi ekspresowej, po lewej stronie znaku E-15d umieszcza się znak D-7 (rys. 6.3.7.8).

Rys. 6.3.7.7. Znak E-15d

Rys. 6.3.7.8. Znak E-15d z miniaturą znaku D-7

6.3.7.6. Znak szlaku drogowego z numerem drogi międzynarodowej

Rys. 6.3.7.9. Znak E-16

Znak E-16 „numer szlaku międzynarodowego” (rys. 6.3.7.9) stosuje się w celu poinformowania kierujących pojazdami, że droga krajowa jest także drogą międzynarodową.

Znaki E-16 stosuje się na wszystkich drogach międzynarodowych. Numery oznaczające te drogi powinny występować zawsze jako uzupełnienie numerów dróg krajowych bądź na samodzielnych znakach umieszczanych pod znakiem szlaku drogi krajowej (rys. 6.3.7.10), bądź jako numery (miniatury) stosowane na innych znakach kierunku, jak pokazano na rysunkach: 6.3.1.2, 6.3.1.4, 6.3.2.3 lit. a, 6.3.2.8 lit. b, 6.3.2.10, 6.3.6.2 i 6.3.6.3.

Rys. 6.3.7.10. Znak E-16 jako uzupełnienie znaku E15a

Znaki E-16 umieszcza się na tablicach przeddrogowskazowych i drogowskazach tablicowych:

- na początku i końcu drogi oznaczonej numerem drogi międzynarodowej,
- przed i za skrzyżowaniem, na którym droga krajowa będąca drogą międzynarodową krzyżuje się z inną drogą krajową.

6.3.7.7. Stosowanie znaków z numerem drogi

Znaki z numerami dróg stosuje się na znakach kierunku na skrzyżowaniach dróg krajowych i wojewódzkich pomiędzy sobą. Zaleca się ich stosowanie także na skrzyżowaniach z innymi drogami. Znaki te jako samodzielne należy stosować możliwie często, gdyż w istotny sposób ułatwiają kierującym orientację, potwierdzając obrany kierunek jazdy, szczególnie w miejscach, w których mogą powstać wątpliwości co do przebiegu drogi.

6.3.7.8. Umieszczanie znaków z numerem drogi

Numery dróg umieszcza się:

- a) samodzielnie, w odległości do 50 m:
 - za skrzyżowaniem, bez względu na rodzaj obszaru, dla potwierdzenia kierunku, a szczególnie jeżeli szlak zmienia kierunek na skrzyżowaniu oraz w przypadkach, gdy układ skrzyżowania może stwarzać wątpliwości co do przebiegu szlaku,
 - przed skrzyżowaniami w obszarze zabudowanym, jeżeli zmiana przebiegu szlaku nie jest sygnalizowana tablicami przeddrogowskazowymi oraz drogowskazami tablicowymi,
- b) na tablicach przeddrogowskazowych, drogowskazach tablicowych i drogowskazach w kształcie strzały do miejscowości wskazujących numer drogi oraz na tablicach szlaku drogowego – jako jeden z elementów treści tych tablic.

Wysokość znaków E-15a, E-15b, E-15c, E-15d, E-15e, E-15f, i E-15g stosowanych samodzielnie wynosi 300 mm. Wymiary znaków stosowanych samodzielnie zawiera tabela 9.5.3. i oznaczono je gwiazdką.

Jeżeli istnieje potrzeba wskazania przebiegu drogi na skrzyżowaniu, to obok numeru drogi umieszcza się strzałkę kierunkową. Przykłady odmian znaków ze strzałkami przedstawiono na rys. od 6.3.7.11 do 6.3.7.13.

Rys. 6.3.7.11. Znak E-15a z numerem drogi krajowej ze strzałką:

a) skierowaną w lewo

b) skierowaną skośnie w lewo

Rys. 6.3.7.12. Znak E-15e ze strzałką skierowaną w prawo

Rys. 6.3.7.13. Znak E-15b z numerem drogi wojewódzkiej ze strzałką skierowaną na wprost

6.3.7.9. Tabliczka T-34

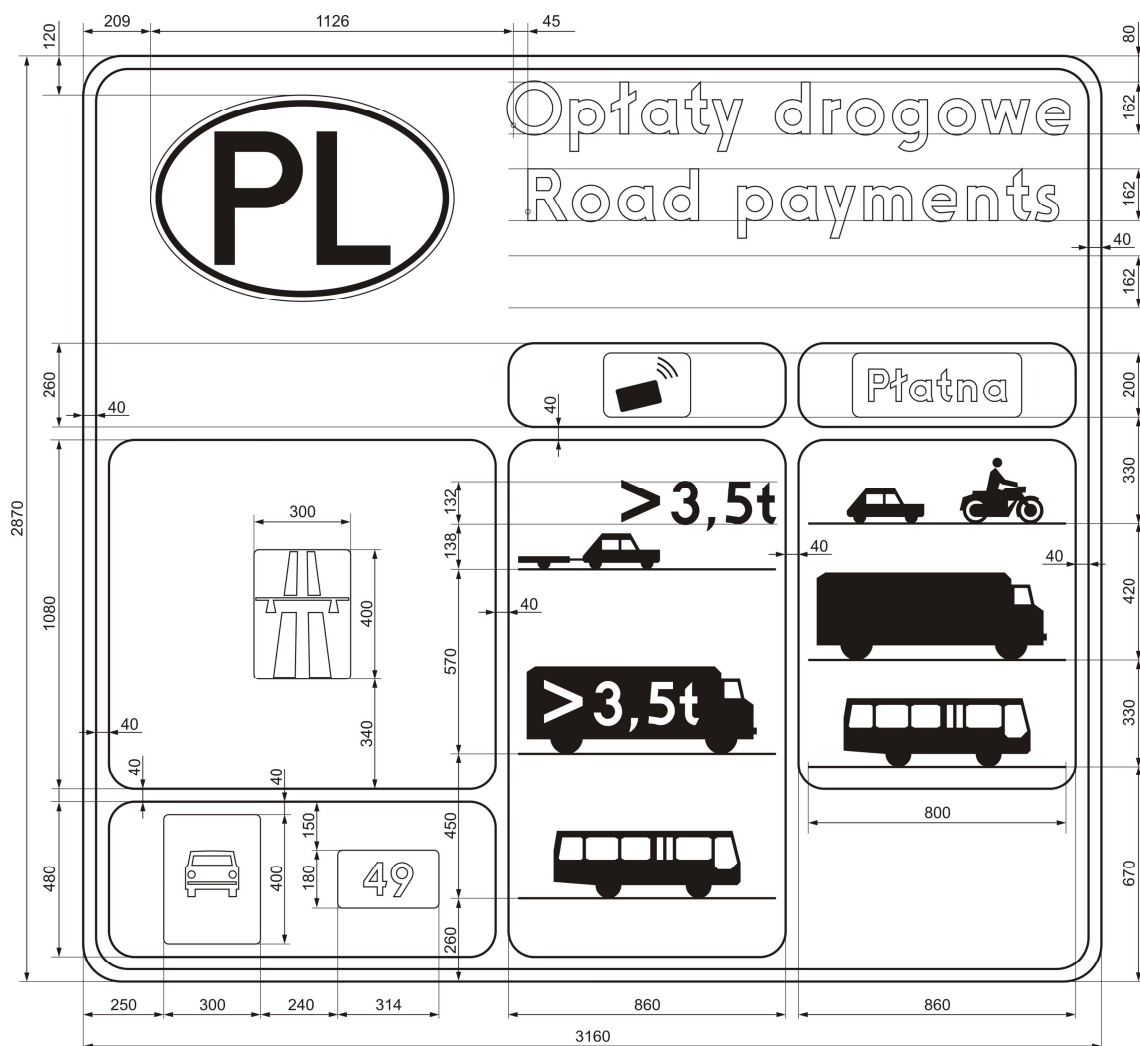
Rys. 6.3.7.14. Tabliczka T-34

Lico tabliczki T-34 wskazującej pobór opłaty elektronicznej za przejazd drogą publiczną posiada barwę pomarańczową wykonaną z folii odbłaskowej typu 2.

Tabliczkę T-34 (rys. 6.3.7.14) umieszcza się na drogach krajowych objętych systemem elektronicznej opłaty drogowej pod znakiem z numerem autostrady E-15c, drogi ekspresowej E-15d lub innej drogi krajowej: E-15a, E-15f albo E-15g, występującym samodzielnie.”;

3) w części 9 „Konstrukcje znaków drogowych pionowych”:

a) w punkcie 9.4. „Znaki informacyjne” po rys. 9.4.59. dodaje się rys. 9.4.59a. w brzmieniu:

Rys. 9.4.59a. Konstrukcja znaku D-39a,

b) w punkcie 9.5. „Znaki kierunku i miejscowości”:

– tabela 9.5.3. otrzymuje brzmienie:

„Tabela 9.5.3. Wymiary znaków z numerami dróg umieszczanych na znakach kierunku w zależności od wysokości liter d nazwy miejscowości kierunkowej

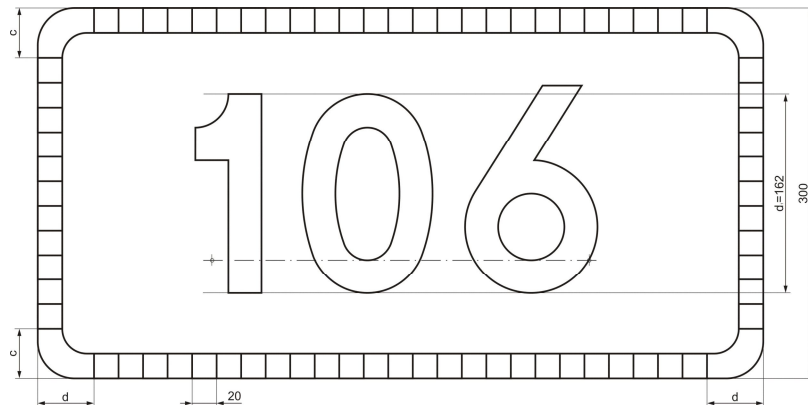
d	d ₁	h	b	o	r	m	P
132	102	180	30	9	30	80	51
162	132	220	35	9	30	100	66
210	162	270 (300)*	45 (49)*	9 (20)*	30	122	81
282	210	350	55	15	30	158	105
348	282	470	74	20	30	212	141
420	348	580	91	25	30	261	174

Uwaga! * - wymiary znaków E-15a, E-15b, E-15c, E-15d, E-15e, E-15f, E-15g stosowanych samodzielnie.”,

– podpis pod rysunkiem 9.5.46. otrzymuje brzmienie:

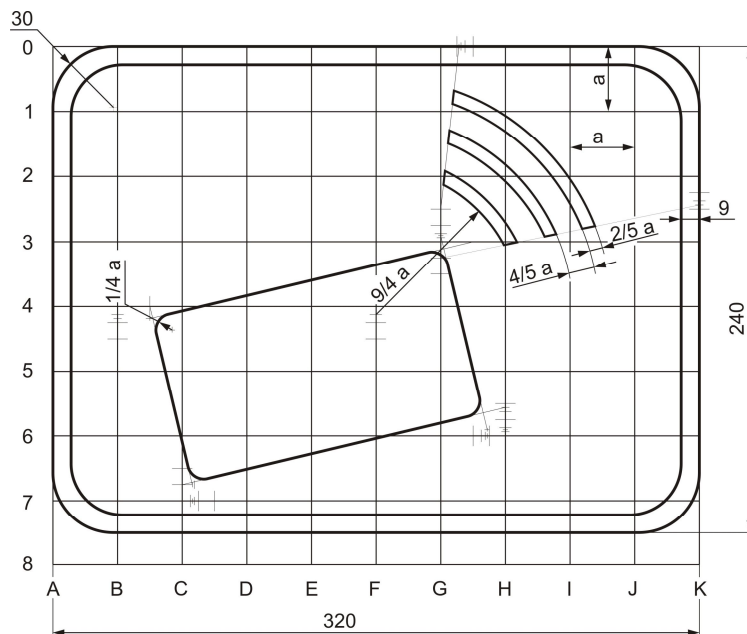
„Rys. 9.5.46. Konstrukcja znaków E-15a, E-15b, E-15e, E-15f, E-15g”,

- rysunek 9.5.49. otrzymuje brzmienie:

Rys. 9.5.49. Konstrukcja ramki znaków E-15e i E-15f,

- po rys. 9.5.49. dodaje się rys. 9.5.49a. w brzmieniu:

Rys. 9.5.49a. Konstrukcja tabliczki T-34”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

w porozumieniu:

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181, z późn. zm.) stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 7 ust. 3 *ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.).

Przepisy projektowanego rozporządzenia usuwają rozbieżność, jaka występuje pomiędzy obecnym brzmieniem *rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych*, a przepisami *ustawy o drogach publicznych*.

Zgodnie z § 65 ust. 2 *rozporządzenia z dnia 31 lipca 2002 r.* po wszystkich drogach oznakowanych znakiem E-15a „numer drogi krajowej” mogą poruszać się pojazdy o nacisku osi pojedynczej nieprzekraczającym 10 t. Natomiast przepisy art. 41 ust. 4 - 6 *ustawy o drogach publicznych* oraz akty wykonawcze do tej ustawy stanowią, iż sieć dróg krajowych składa się z odcinków dróg, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 8 t, 10 t oraz 11,5 t. Łączna długość dróg krajowych wynosi około 18 578 km, w tym drogi o dopuszczalnym nacisku osi do 11,5 t stanowią długość około 5 086 km (27,4 % dróg krajowych), drogi o dopuszczalnym nacisku 10 t stanowią długość około 11 690 km (62,9 % dróg krajowych), a pozostałe drogi o długości około 1 802 km (9,7 % dróg krajowych) mają dopuszczalny nacisk osi do 8 t.

Z tych też względów przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia określają, iż drogi krajowe o dopuszczalnym nacisku do 11,5 t będą oznakowane znakiem pionowym E-15a „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 11,5 t”, a drogi krajowe o dopuszczalnym nacisku osi do 10 t znakiem E-15f „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 10 t”. W przypadku dróg krajowych o dopuszczalnym nacisku osi do 8 t stosowany będzie znak E-15g „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 8 t”. Projektowane przepisy pozwolą na uporządkowanie stanu prawnego i poinformowanie użytkownika drogi – kierującego pojazdem o dopuszczalnych naciskach osi charakteryzujących daną drogę krajową, zgodnie z wykazem dróg określonych przepisami o sieci dróg krajowych. Jednocześnie, zastosowane w organizacji ruchu na drogach krajowych projektowane oznakowanie stworzy ułatwienia dla przewoźników wykonujących transport ładunków nienormatywnych, w szczególności dla pojazdów nienormatywnych, które przekraczają dopuszczalne naciski osi.

Ponadto, dotychczasowe przepisy *rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych*, nie zawierają przepisów określających wzór znaku drogowego „opłaty drogowe”, który informuje o opłatach wnoszonych za przejazd pojazdu po drogach publicznych na terytorium RP, a przepisy *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach* (Dz. U. Nr 220, poz. 2181, z późn. zm.) nie zawierają zasad umieszczania znaku D-39a na drogach oraz wymagań technicznych dla tego znaku.

Z dniem 24 grudnia 2008 r. weszła w życie *ustawa z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 218, poz. 1391), która

została opracowana ze względu na konieczność wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. U. UE L Nr 157 z 09.06.2006, str. 8). Wprowadza ona szereg zmian związanych z systemem opłat za korzystanie z dróg publicznych w Polsce. Zgodnie z art. 9 pkt 1 ww. ustawy od dnia 1 lipca 2011 r. stosowany będzie nowo dodany przepis art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.) – zgodnie z którym korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat m.in. za przejazdy po drogach krajowych pojazdów samochodowych, w rozumieniu art. 2 pkt. 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) za które uważa się także zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego oraz przyczepy lub naczepy o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz autobusy niezależnie od ich dopuszczalnej masy całkowitej. Opłata ta zwana jest "opłatą elektroniczną" i będzie pobierana za przejazd po drogach krajowych lub ich odcinkach. Opłata ta zastąpi funkcjonującą obecnie ryczałtową opłatę za przejazd po drogach krajowych (tzw. system winietowy). Nowy system powoduje potrzebę wprowadzenia nowego znaku pionowego D-39a „opłaty drogowe” oraz tabliczki T-34 „tabliczka wskazująca pobór opłaty elektronicznej za przejazd drogą publiczną”.

Propozycja wprowadzenia wzoru znaku informacyjnego D-39a oraz tabliczki T-34 wynika z potrzeby poinformowania kierujących pojazdami o obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej za przejazd określonymi drogami. Należy wskazać, że w przypadku opłaty za przejazd autostradą, przepisy przewidują stosowanie tabliczki T-28 wskazującej, że za przejazd drogą pobierana jest opłata, co uzasadnia stosowanie również tabliczki T-34 wskazującej pobór opłaty elektronicznej za przejazd każdą drogą publiczną objętą systemem opłaty elektronicznej. Zgodnie z projektowanymi przepisami w organizacji ruchu na drogach publicznych będą mogły być stosowane nowe znaki: D-39a „opłaty drogowe” i tabliczka T-34 „tabliczka wskazująca pobór opłaty elektronicznej za przejazd drogą publiczną”. Znak D-39a będzie stosowany na drogach w pobliżu granicy państwa albo na przejściu granicznym lub parkingu położonym w pobliżu tego przejścia granicznego, zapewniając kierującym pojazdami wjeżdżającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informację o opłatach wnoszonych za przejazd po drogach publicznych. Tabliczka T-34 będzie stosowana łącznie ze znakami numeru drogi: E-15a „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu do 11,5 t”, E-15c „numer autostrady”, E-15d „numer drogi ekspresowej”, E-15f „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu 10 t” albo E-15g „numer drogi krajowej o dopuszczalnym nacisku osi pojazdu 8 t”, jeżeli droga ta lub jej odcinek została przepisami aktu wykonawczego do ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych ujęta wykazie dróg objętych poborem opłaty elektronicznej. Tymi znakami z tabliczką T-34 będzie oznakowana droga publiczna bezpośrednio za miejscem wyznaczającym początek drogi krajowej lub jej odcinka, na którym pobiera się opłatę elektroniczną, określony przez punkt przecięcia osi dróg w węźle lub skrzyżowaniu albo punkt przecięcia osi drogi z granicą miasta na prawach powiatu lub granicą państwową. Tak więc pierwszy znak numeru drogi umieszczany za skrzyżowaniem dróg w odległości do 50 m wraz z tabliczką T-34 będzie informował kierującego, iż wjechał na odcinek drogi objęty systemem elektronicznej opłaty. Tabliczka T-34 będzie stosowana na całej długości odcinków dróg, na których pobiera się opłatę elektroniczną do znaków E-15a, E-15c, E-15d, E-15f albo E-15g występujących

samodzielnie. Samodzielnie występujący znak z numerem drogi: E-15a, E-15c, E-15d, E-15f albo E-15g, za końcem odcinka, na którym pobiera się opłatę elektroniczną bez tabliczki T-34 będzie informował kierujących, że opuścili płatny odcinek drogi krajowej.

Przedłożony projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego - Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury. Na obecnym etapie prac żadne podmioty nie zgłosiły zainteresowania pracami nad tym projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa*.

Rozwiązania zawarte w projekcie rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt rozporządzenia oddziałuje na organy zarządzające ruchem oraz sprawujące nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach, uczestników ruchu drogowego, zarządców dróg, projektantów organizacji ruchu oraz organy uprawnione do kontroli ruchu drogowego.

2. Konsultacje społeczne

Projektowane rozporządzenie zostało przekazane w ramach konsultacji społecznych do następujących podmiotów:

1. Klubu Inżynierii Ruchu „Klir”,
 2. Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP,
 3. Polskiego Kongresu Drogowego,
 4. Konwentu Dyrektorów Zarządów Dróg Wojewódzkich,
 5. Krajowej Rady Zarządców Dróg Powiatowych,
 6. Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Drogownictwa,
 7. Unii Metropolii Polskich,
 8. Związku Powiatów Polskich,
 9. Stowarzyszenia na Rzecz Poprawy Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego „Droga i Bezpieczeństwo”,
 10. Instytutu Transportu Samochodowego,
 11. Instytutu Badawczego Dróg i Mostów,
 12. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,
- oraz zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Infrastruktury.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane zmiany dają organom zarządzającym ruchem na drogach krajowych oraz organom zarządzającym ruchem na pozostałych drogach publicznych, możliwość umieszczania znaków informujących uczestników ruchu o konieczności wnoszenia opłaty elektronicznej za przejazd po drogach krajowych, a także o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi na tych drogach. Wdrożenie przepisów rozporządzenia będzie skutkowało dodatkowymi wydatkami dla zarządcy dróg krajowych - Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, a więc będzie stanowić obciążenie dla budżetu państwa. Obciążenia finansowe wynikały będą ze zmian organizacji ruchu na drogach publicznych na odcinkach biegnących przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej – na drogowych przejściach granicznych – poprzez umieszczenie znaku pionowego D-39a oraz oznakowania odcinków dróg objętych systemem opłaty elektronicznej. W przypadku zastosowania znaku pionowego D-39a „opłaty drogowe” na 73 przejściach granicznych, na których dopuszczony jest ruch pojazdów samochodowych, przy założeniu średniego kosztu znaku D-39a około 1500 zł, wartość obciążeń finansowych wyniesie około 109 500 zł. W ograniczonym zakresie wpłynię też na budżety jednostek samorządów terytorialnych.

Natomiast w przypadku wprowadzenia do organizacji ruchu na drogach krajowych znaków pionowych E15a, E-15c, E-15d, E-15f albo E-15g z tabliczką T-34 „tabliczka wskazująca pobór opłaty elektronicznej za przejazd drogą publiczną” obciążenia finansowe, przy założeniu kosztu znaku, np. E-15a około 100-120 zł (z zastosowaniem

folii odblaskowej typu 2) i kosztu tabliczki T-34 w tej samej wysokości, wyniosą około 200-240 zł. Jednocześnie zastosowanie w organizacji ruchu na drogach krajowych nowych znaków E-15f i E-15g będzie wymagało nakładów finansowych w kwocie 100-120 zł dla każdego z zastosowanych znaków. Jednocześnie należy wskazać, że znaki z numerem drogi są umieszczane na znakach kierunku: tablicach przeddrogowskazowych E-1, drogowskazach E-2a-f i E-3. Ewentualna wymiana w przypadku potrzeby zapewnienia zgodności oznakowania z dopuszczalnymi naciskami osi pojazdu danej drogi poprzez zastosowanie nowego znaku E-15f albo E-15g może skutkować kosztami około 40 zł za każdy z tych znaków (dla folii odblaskowej typu 2). Tak niskie koszty wymiany wynikają z faktu, iż istnieją techniczne możliwości wymiany fragmentu folii na tablicy przeddrogowskazowej lub drogowskazie obejmującego tylko znak E-15f albo E-15g. Wyżej wymienione koszty będą dotyczyły zarządców dróg krajowych: Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad oraz prezydentów miast na prawach powiatu. Wydatki na zmiany w organizacji ruchu związane z wymianą oznakowania ponoszone przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad będą stanowiły obciążenie dla budżetu państwa. Natomiast zmiany w organizacji ruchu na drogach krajowych biegnących w obszarach administracyjnych miast na prawach powiatu obciążą budżety właściwych jednostek samorządu terytorialnego.

b) rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wprowadzenie w organizacji ruchu na drogach krajowych znaku D-39a „opłaty drogowe” oraz znaków E15a, E-15c, E-15d, E-15f albo E-15g z tabliczką T-34 „tabliczka wskazująca pobór opłaty elektronicznej za przejazd drogą publiczną” umożliwi oznaczanie dróg krajowych objętych systemem opłaty elektronicznej, zapewniając dostarczenie właściwej informacji dla użytkowników dróg. Natomiast zastosowanie odpowiednich do parametrów technicznych dróg znaków pionowych E15a, E-15c, E-15d, E-15f albo E-15g wskazujących dopuszczalne nacisku osi pojazdu pozwoli na efektywne wykorzystanie sieci drogowej i ograniczenie negatywnego oddziaływania na te drogi ruchu pojazdów nienormatywnych o przekroczonych dopuszczalnych naciskach osi.